

[A. C. D. Petersen.]

sige, at jeg har ligesom det ærede Medlem Hr. Gregersen bidt Mærke i, at Ministeren opretholder baade Opholdsbestemmelsen og Skattebestemmelsen, saaledes at det ikke er Princippet, men det er en Gradsforskel, der her er mellem os. Jeg anerkender ogsaa, at Socialdemokraterne og de Radikale fastholder Opholds- og Skattebestemmelserne. Derfor er vi ikke saa kede af Forslaget, som vi vilde have været, hvis de var gaaet saa vidt, som Kommunisterne og Retsforbundet ønsker det. Men naar jeg spurgte Ministeren om den anden Ændring, hvilken Valgretsalders der er Tale om — hvorom Ministeren mente, at det var et overflødigt Spørgsmaal —, saa gjorde jeg det netop ud fra den Betragtning, Ministeren gjorde gældende over for mig, at jeg altid har vidst, at Det radikale Venstre har ønsket 21 Aars Valgretsalders.

Naar det er Tilfældet, begriber jeg ikke, hvorfor det ikke er fastsat i dette Lovforslag. Derfor tænker jeg mig, at det muligvis var en ny Tone, der gjorde sig gældende som Udtryk for, at man kunde gaa længere ned mod 18 Aars Valgretsalders, saadan som Kommunisterne ønsker. Derfor ønskede jeg, at den højtærede Minister skulde præcisere dette med 21 Aars Alders. Men naar Ministeren har præciseret dette, kan jeg lige saa lidt som andre Talere forstaa, at det ikke er fastsat, for der er ingen Ulykke i, om Valgretsalders for Valg til Folketinget og Valg til Kommunalbestyrelserne ikke falder sammen. Det er ikke noget ukendt i dette Land, at de to Valgretsalders ikke falder sammen.

Ministeren gik meget skarpt i Rette med mig, fordi jeg havde talt om omflakkende Personer. Man kunde ikke kalde en Mand, der flyttede fra den ene Side af Værnedamsvejen til den anden, for en omflakkende Person. Men Ministerens Ændring her betyder, at omflakkende Personer faar Valgret, det kan Ministeren ikke bestride. Jeg har ikke givet dette med omflakkende Personer nogen bestemt Adresse. Men Ministeren kender vel ogsaa Personer, som vil faa Valgret efter denne Bestemmelse, og som Ministeren ogsaa vil henføre under Begrebet omflakkende Personer.

Gregersen: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for den Bemærkning, at Opretholdelsen af Kravet om Betaling af 2 Kvartalers Skat er mere — det er ikke nogen ordret Gengivelse, men det var Indholdet —, er mere at betragte som et Symbol paa Samhørigheden mellem Beboerne i

Kommunen og Kommunen end som en Realitet. Det er ogsaa det, jeg har hævdet. Hvis det skulde være en Realitet, maatte man holde paa Betaling af Skat i 16 Kvartaler. Men at kræve Skat betalt i 2 Kvartaler i Skatteaaret forud betyder intet som helst. Det betyder ikke noget med Hensyn til at faa Beløbene ind, men det betyder noget for de Mennesker, man mærker, dem, man smider ud: Det var det, som Socialdemokraterne vendte sig saa skarpt imod i 1928, da Sundbo — med Formandens Tilladelse skal jeg citere — indledede med at sige om Venstres Forslag: Dette Lovforslag sejler under falsk Flag. Det hedder tilsyneladende meget uskyldigt: Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg, men det burde hedde: Lovforslag om at fratage de fattigste Borgere her i Landet, og særlig de syge og de arbejdsløse, deres kommunale Valgret, for det er Meningen med Lovforslaget.

Det er ganske det samme Princip, der er opretholdt i det Lovforslag, vi behandler i Dag. Man kan dog sige, at man har flyttet Grænsen lidt længere ned, saa det i endnu stærkere Grad bliver de allerfattigste, der bliver lukket ude, dem, der ikke engang kan præstere 2 Kvartalers Skat. Hvor er saa Ærligheden, hvor er saa Harmen i Sundbos Udtalelse, hvor er Forargelsen over det, Venstre tidligere har gjort, naar man selv beholder dette elendige som et Symbol paa Samhørigheden mellem Kommunen og dens Beboere?

Derfor spørger jeg: Hvorfor vil man, hvis man betragter det som en Uret, saa nøjes med at fjerne — jeg anerkender, man gør det —, nøjes med at fjerne de to Trediedele af denne Uret mod de allerfattigste? Hvorfor tager man ikke det hele? (Afbrudelse af *Indenrigsministeren*). Jeg takker for de to Trediedele. Jeg spørger: Hvorfor tager man ikke ogsaa den sidste?

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Gregersen i, at det er ikke Valglovens Opgave i Samfundet at være skatteinddrivende. Skatternes Inddrivelse er en almindelig kommunal Administrationsopgave, som Kommunerne maa varetage. Jeg erkender, at det vil være muligt at finde Kommuner her i Landet, hvor man ikke tager det alvorligt nok, men det maa vi saa se at hjælpe paa gennem andre Midler. I øvrigt kan jeg henvise det ærede Medlem til, hvad jeg angaaende dette Lovforslag sagde, sidst jeg havde Ordet.